

Maade indøvede man 3000 Rekrutter, og ved dette Antal er man bleven staaende, uagtet de ere overcomplete, idet de gaae ud over Bestemmelsen i Armeepleanen af 28de April 1842, som endnu er Reglen for den militaire Organisation. Foraaendst man altsaa blot tager Hensyn til den tidlige Tilstand, kunde der ikke være noget at indvende imod, at Forslaget fik den Form, det nu har; naar der derimod er Spørgsmaal om at sætte Armeen paa Fredsfoed — og dette er jo vistnok noget, hvorefter man bør stræbe, efterdi vort Krigsbudget er naaet op til 5 Millioner, hvilket for Kongeriget's Vedkommende er 3 Millioner, og 1,600,000 Rd. mere, end hvad man før 1848 i Fredstid kunde anvende til Armeen — da troer jeg ikke, at § 1 i det foreliggende Lovudkast er affattet i en hensigtsmæssig Form. Det hedder nemlig i denne Paragraph, at alt det tjenstdygtige Mandskab, som i Genhold til Værnepligtsloven af 12te Februar 1849 staaer for Udskrivning ved Landfæstionerne for Aaret 1856, udskrives til Armeens Linie. Deri ligger, at de Rekrutter, som blive indkaldte ud over det Antal, som man bruger til den sædvanlige Tjeneste, efter Indøvelsen i Rekruttskolen vil overgaae til Linien, men dette er et Princip, som staaer alveles skarpt imod det, som Armeepleanen af 1842 udtaler. Deri hedder det nemlig, at de Rekrutter, som blive indøvede i Exerceerskolerne udover det Antal, som Armeen behøver til sin daglige Tjeneste, overgaaer til Forstærkningen; men de Ansuelser, som hidtil have været gjort gjældende i Krigsbestyrelsen — og som vistnok ogsaa fremdeles vilde gjøre sig gjældende i Samme — have været overeensstemmende med Armeepleanen af 1842. Her fremkommer altsaa en Collision, idet Krigsbestyrelsen, naar § 1 affattes saaledes, som den er foreslaaet, enten ikke vil indkalde flere Rekrutter, end dem, der bruges til den staaende Hær, og som Følge deraf vil der ikke engang blive indøvet det for Hæren i det Hele tilstrækkelige unge Mandskab, eller let fristes til at holde et forholdsvis stort Antal Mandskab til Tjenesten paa Grund af Indøvelsen af det unge Mandskab, hvilket jo vilde paadrage Staten en meget betydelig Udgift. Af disse

Grunde troer jeg, at man vil finde sig foranlediget til at tage under Overveielse, om ikke den foreliggende § 1 skulde modtage en Forandring, navnlig fra det finansielle Synspunkt betragtet.

Sikkerhed: Det forundrer mig ikke, at det ærede Medlem, som nu satte sig, er kommen til en Betragtning, som jeg troer ikke kan fastholdes, naar Sagen bliver tagen under nærmere Overveielse, thi det ligger ganske simpelt deri, at hans Udgangspunkt ikke har været ganske rigtigt. Saavidt jeg troer, har det ikke foreligget ham ganske klart, hvorfra denne Lov har sin Oprindelse; han sagde, at den i sin nuværende Skikkelse havde sin Oprindelse fra den Tid, da der bestod et større Antal af Cadres, som skulde udsyldes med et større Antal Mandskab, men nu er det netop Tilfældet, at Loven i sin nuværende Skikkelse er bleven til, da denne Tilstand var ophørt. Saalænge som vi havde dette større Antal Cadres, saa blev den hele Masse udfreven, uden at der blev truffen en saadan Bestemmelse som den, det ærede Medlem ikke nævnte, uagtet den staaer i nøie Forbindelse med den Deel af Loven, som han nævnte, nemlig at den Deel af det udfrevne Mandskab, som Krigsministeren ikke bruger, overgaaer til Forstærkningen; men da Antallet af Batailloner ved Armeereductionen i 1851 blev indskrænket til at komme paa Fredsfoed, saa blev det taget under Overveielse, hvorledes Udskrivningen maatte indrettes, for paa eengang at tilfredsstille Befolkningens, Hærens og Statskassens Krav. Der blev dengang i de Batailloner, som bleve holdte under Vaaben, og planmæssigen skulde holdes under Vaaben i Krigstid, holdt et langt større Antal Mandskab end det planmæssige, ja i Begyndelsen endog det dobbelte Antal og derover. Vi have hørt en Mængde Klager, der have gjenlydt meget høit, over at man holdt Mandskab paa Fredsfoed til Tjeneste i 3 à 4 Aar. Naar man nu lægger Mærke til, hvor indgribende denne Foranstaltning har været for en Befolkning som den danske, der under saadanne Omstændigheder maa yde en temmelig stor Andeel af sin Befolkning til Krigsvæsenet, saa vil man begribe, at det paaligger den lov-